

Նամակ խմբագրութեան

Ս. Էջմիածնի Սինոդի օրոգումը.

«Մշակի» հրապարակախօսները թէ որքան բարեխղճաբար են վերաբերում դէպի իրանց հակառակորդները՝ յայտնի է ամէնքին։ Նրանցից մէկը՝ Հ. Առաքելեան զրպարտեց ինձ Տաթևի պաշտօնավարութեանս ժամանակ արած իբր դրամական զեղծումների մէջ յենուելով նշանակած քննութեան վրայ, առանց սպասելու քննութեան վախճանին. հարկաւ՝ որպէս զի, յետին մտքերով լարի հասարակական կարծիքը իմ դէմ՝ իբրև Դիւանապետի ես նոյն ժամանակ բողոքեցի այդպէս տգեղ ձևով ինձ մեղադրելու համար առանց դրական փաստերի և իմ 5 տարուայ ամբիժ ծառայութեան վկայ կանչեցի բոլոր Զանգեզուրը։ Այսօր քննութիւնը վերջացած է, 1901—1906 թուի մատեանները քննուած ու իմ դէմ բողոքաւորների գանգատը ստուգութեան ենթարկուած և դրանց հիման վրայ Ս. Էջմիածնի Սինոդի վճիռը արդէն արձակած է. բերելով այժմ Սինոդի վճռի պատճէնը, որով համարում են ինձ վրայ եղած ամբաստանութիւնները անհիմն և զրպարտութիւն, և ինձ արդար այդ կէտերում, հրաւիրում եմ ինձ զրպարտող հրապարակախօսներին զգուշանալ անբարեխղճաբար մարդկանց տարապարտուց անուանարկելուց։ Ահա Սինոդի վճիռը. «Հրամայեցին. քանզի, որպէս երևի ի քննութենէ գործոյս, անհիմն են անբաստանութիւնք զներսէս վարդապետէ Մելիք-Թանգեան, ուստի ճանաչելով զնա արդար կարճել զայս գործ։ Իսկ զծախս քննչի պահանջել յամբաստանողաց ի ձեռն վիճակային Կոնսիստորիային երևանայ, առաքելով զայն ի Սինոդն»։

Ն. Վ. Մելիք-Թանգեան.